

Таким чином, жінки, які пережили домашнє насильство, характеризуються високим рівнем невротизму, спонтанної агресії, депресії, дратівливостю, сором'язливістю, емоційною лабільністю фемінізму, низьким рівнем врівноваженості та помірним рівнем реактивної агресії. Ступінь відкритості, комунікабельності, екстраверсії, інтровертності у жінок різна.

Отже, на підставі отриманих даних можна припустити, що для жінок, які зазнали домашнього насильства – характерна схильність сприймати загрозу своїй самооцінці й життєдіяльності у великому діапазоні ситуацій і реагувати дуже вираженим станом тривожності, що дає підставу припускати появу стану тривожності в різних життєвих ситуаціях. Для жінок, які не були жертвами домашнього насильства – притаманний низький рівень тривожності, більшою мірою властиве позитивне сприйняття себе, почуття комфорту і безпеки в навколишньому світі та серед людей.

Список використаних джерел:

1. Актуальні проблеми сімейного насильства: монографія / Перцева Т.О., Огоренко В.В., Кожина Г.М., Зеленська К.О., Носов С.Г., Терьошина І.Ф., Гненна О.М., Мамчур О.Й., Тимофєєв Р.М., Шорніков А.В.; за заг. ред. проф. Т.О. Перцевої та проф. В.В. Огоренко. Дніпро, 2021. 188 с.

Науковий керівник: д.психол.н., професор Лефтеров В. О.

Зозуля Дар'я Сергіївна, Чопікян Стелла Теймуразівна
*студентки 2-го курсу факультету психології, політології та соціології
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЕМОЦІЙНИЙ ОБМІН ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО СПІЛКУВАННЯ

Процес спілкування є складним багатограним соціальним явищем, що неможливо описати однозначно. І його дослідження є чи не найголовнішим завданням, що стоїть перед наукою, оскільки всі люди знаходяться у щільному соціальному взаємозв'язку, якість та ефективність якого досить часто залежить від емоцій, які переживають люди.

Емоції – це передавання почуттів у процесі спілкування. З їхньою допомогою можна впливати на інших людей, підкоряти своїм цілям. Наприклад, дитина гучним плачем домагається від батьків чогось; вчитель, бажаючи здаватися серйозним, «одягає» непроникну маску і похмуро дивиться на дітей тощо. Подібні способи використання емоцій для людини цілком осмислені та вибираються нею в тій чи іншій ситуації. Однак часто у спілкуванні людина емоційно реагує за виробленим протягом життя стереотипу, усвідомити який він не завжди може.

Емоційний обмін є дуже важливим у процесі комунікації. Так як обмін емоціями допомагає людям зблизитись і зрозуміти один одного. Протягом бесіди кожен учасник своїм обличчям чи тілом виражає інформацію стосовно свого ставлення до певної інформації.

У своєму повсякденному житті ми постійно використовуємо зовнішні виразні рухи для орієнтування в емоційному стані, настроях тих, хто нас оточує.

Емоційні міжособистісні відносини мають певну динаміку. Вони можуть досягати найбільшої напруженості і поступово згасати чи критично руйнуватися чи вирішуватись. Саме час стирає у пам'яті трагічне, забуваються пережиті страждання, стають менш значущими минулі образи і прикrostі. Дуже важливим фактором у період спілкування є вираження емоцій. Комунікація базується на здатності особи володіти навичками вираження емоцій.

Також дуже важливо у період спілкування пам'ятати про вираження особистих емоцій. Так як здатність виражати почуття іншим є першим кроком. Тому що при спілкуванні йде передача емоцій, і людина показує свої емоції і від них залежить хід бесіди. Наприклад, вміння людини стримувати свої почуття, відкладаючи їх прояв до більш слушного моменту, залежить від ефективності роботи мозку. Одні люди раціональні, інші-імпульсивні. Розумно розвивати в собі терплячість, вчитися стримувати свою мову, щоб не загострювати взаємин із близькими та друзями. Добре влаштований мозок коштує більше, ніж мозок добре наповнений.

Позитивна людина намагається показувати емоційну теплоту в соціумі, такі особи більш відкриті та більш багаті на емоції ніж так звані холодні люди. Емоційно холодні люди не можуть ні співчувати чужому горю, ні радіти успіху, близької людини.

Почуття задоволення, приємні відчуття людина завжди прагне не лише посилити, а й повторити. У цьому він діє несвідомо, імпульсивно, тобто. його психологічний стан недиференційовано. Для того щоб задоволення продовжити і зробити приємним, необхідно його скоротити.

Втілення емоційних переживань передусім виявляється в чуттєво-предметній діяльності, в реальних формах спілкування й у самій свідомості людини. Людина свої емоції відчуває. Об'єктивація також передбачає можливість пізнання емоцій іншими людьми. Спостерігаючи виразні рухи, ми розкриваємо ставлення суб'єкта до оточення, його емоційні переживання, його духовний світ.

Також дуже важливо пам'ятати про обмін почуттів при спілкуванні. Феномен почуттів розглядався в багатьох концепціях у психології.

Уміння вести внутрішній діалог-роздум, «розмовляти», «радитися» з власним сумлінням є надзвичайно важливим не тільки для прийняття рішень та попередження помилок, а й для духовного та професійного розвитку особистості та збереження її внутрішнього світу.

За А.В. Петровським спілкування – це різноманітні контакти між людьми які обумовлені потребами спільної діяльності.

Також, під час розмови люди намагаються вплинути один на одного і застосовують різноманітні засоби впливу.

Група американських психологів разом із соціологами виділили такі:

- Зараження – це передача суб'єктом свого емоційного стану партнерам (танці, паніка і т. ін.);
- Навіювання – характеризується вибіркоvim впливом, який спрямований на конкретну особу та розрахований на некритичне прийняття нею інформації;

- Переконавання – це вплив на партнера шляхом спеціального добору фактів, доказів та аргументів. Яке пов'язане з подоланням пізнавальних бар'єрів та викликаних попереднім досвідом суб'єкта.

- Наслідкування це повторення особою зразків поведінки іншої людини, що свідчить про крок до розуміння між людьми [1, с. 251–257].

Важливим є те, що після першої розмови людина складає портрет свого співрозмовника, на основі тих емоційних вражень, які були отримані при розмові.

За результатами аналізу та міркувань, можна сказати, що емотивний компонент є одним із фундаментальних під час спілкування. Тому що саме за допомогою емоцій йде взаємодія між людьми.

Список використаних джерел:

1. Бачевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики. Вид. центр «Академія», 2004. 342 с.

Науковий керівник: к.політ.н., доцент Третьякова Т.М.

Квітко Олександра Олександрівна

студентка 2-го курсу магістратури

факультету психології, політології та соціології

Національного університету «Одеська юридична академія»

МІЖСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ НАРЦИСИЧНИХ ОСІБ

Протягом всієї історії людства концепція надмірного самолюбства – нарцисизму досліджувалася філософами, мислителями, психологами. У повсякденній мові поняття «нарцисизм» вживається, зазвичай, для позначення таких негативних якостей, як егоцентризм, пихатість, стан надзвичайної гордовитості та зарозумілості, відчуття грандіозності і всемогутності, прагнення використовувати інших людей для заповнення емоційного вакууму, що утворився внаслідок відсутності емпатії. З позиції філософської моралі, нарцисизм виявляється болючою самозакоханістю.

У психологічній науці нарцисизм розглядається як неусвідомлена частина уявлення особистості про себе [5], що в сучасній зару-